

μήπως έννοη νά τοὺς στείλῃ εἰς τὸν Βελένδζαν, ἔπειτα ὁ-
μως συνεννοοῦνται καὶ εὐδαιμονοῦν. Πότε κατέρχεται εἰς
Πειραιᾶ, πότε ἀνέρχεται εἰς Ἀθήνας. Μεθ' ὅλον ὁμως τὸ
ῥεϊκίνητον αὐτὸ μένει πάντοτε ἐν Φαλήρῃ.

Ἀλλὰ, Βασιλεῦ, προστάτευσον τοὺς ποιητικωτέρους ὅλων
τῶν ἐργατῶν ψαράδες, τοὺς ὁποίους οἱ χωροφύλακες σου
διώκουν διὰ τὴν ἰδοῦν τὴν τράταν τοὺς ἀπέναντι τῆς οἰκίας
σου. Ἡ θάλασσα δὲν ἀνήκει εἰς τὸν κύρ Κεχαγιᾶ, κατὰ
συνέπειαν κἀνὲν δικαίωμα δὲν ἔχουν οἱ χωροφύλακες
οὐτ' ἐπ' αὐτῆς, οὐτ' ἐπὶ τῶν ψαράδων. Δὲν ἐννοοῦν ποῖον
πανόραμα ἐργατικότητος καὶ ὑγιούς θαλασσινῆς ζωῆς
διώκουν ἀπὸ τοῦ μεγάρου σου. Τοὺς εἶδομεν χθὲς ἡμεῖς
γραφικωτάτους μὲ τὰς ἀνεσκευαμένους περισκελίδας καὶ
τὰς ἀθλητικὰς τῶν κνήμας καὶ ὀλίγου δεῖν νὰ τραγουδή-
σωμεν τὸ ᾄσμα τοῦ Μαζανιέλλου. Ἄν ἐδουλώθη ἡ ἑλλη-
νικὴ γῆ, ἃς μείνῃ τοῦλάχιστον ἐλευθέρᾳ ἡ ἑλληνικὴ θά-
λασσα.

Τὴν Τετάρτην πρῶτῃ πρῶτ' ἔρχεται μέσον Ἰωαννίνων καὶ
Πρεβέζης ὁ διπλοῦς Φαληρικὸς θίασος διὰ κωμικὸν μελό-
δραμα καὶ κωμειδύλλιον. Ὅλα τὰ πρόσωπα προαγγέλλον-
ται καλὰ, τοῦ ἐργολάβου τοῦ θεάτρου λεγομένου εἰδικοῦ
περὶ τὰ τοιαῦτα. Καὶ τοῦ χοροῦ ἀκόμα ὅλα τὰ πρόσωπα
ἔρχονται ἐκ Παρισίων, δεκαεὶ τὸν ἀριθμὸν. Μόνη γνωστὴ
ἡθοποιὸς εἶναι ἡ συμπαθητικὴ χλοερὰ (Du Cazon) μας κ.
Νεβίλ. Ὅλα θὰ εἶναι νέα, πρόσωπα, θέατρον, σκηνογρα-
φαί, καθίσματα, πλατεῖα, χῶμα τῆς πλατείας, φανοί, καὶ
εἶδος φωτός, καὶ ὅλα ἐκ Παρισίων. Ἀφοῦ δὲν ἐφέραμεν τὰ
Ἰωάννινα εἰς Φάληρον, θὰ φέρωμεν τοῦλάχιστον τοὺς Πα-
ρισίους. Μπουφόνος ἔρχεται ὁ ἴδιος Σαιντιλέρ ὅστις μετὰ
τὴν λύσιν τοῦ τυνησιακοῦ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος
ἀποσύρεται τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς, ἐπανερχόμενος εἰς τὸ
προσφιλὲς αὐτῷ θεατρικὸν στάδιον εἰς ὁ τὸσον διέπρεψε
νεώτατος. Θὰ παραστήσῃ τὸ πρόσωπον τοῦ Διὸς μὲ τοὺς
κεραυνούς του εἰς τὸν ἐν Ἀδου Ὀρφεᾶ ἀμίμητα.

Ποῖον νὰ εἶναι τὸ Κατάστημα αὐτὸ τὸ ὁποῖον καταγ-
γέλλει ἡ «Ἦρα» ὡς ἔτοιμον νὰ πωλήσῃ ἄχρηστα Σασεπὼ
εἰς τὸν Ἰπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν; Δὲν πιστεύομεν νὰ
εἶναι τὸ γνωστὸν τοῦ κ. Φιλίπ, διότι μετ' αὐτοῦ τὸν συν-
δέουν συγγενικοὶ δεσμοί.

Καὶ τώρα πλέον, κύριε Μελετόπουλε, μετὰ τὰς ῥητὰς κα-
ταγγελίας τοῦ κυρίου Καραδζᾶ τί θ' ἀπαντήσῃ; Πάλιν
μὲ καμμιὰ φυλλάδα, τιμᾶται μιᾶς δραχμῆς; Βίς τὰ δι-
καστήρια, κύριε Ἐφορε, εἰς τὰ δικαστήρια καὶ σύντομα μά-
λιστα.

Μὰ ἦτον ἀνάγκη δύο στηλῶν διὰ νὰ γραφῇ ὅτι ὁ υἱὸς
τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου ἔγραψε πρὸς τὴν Κυρίαν Βελέν-
δζα ὅτι ὁ ἄνδρας τῆς δὲν θὰ σκοτωθῇ σ' τὸν πόλεμον καὶ
νὰ μὴν τρέμῃ; Ἐπιτρέψατέ μας νὰ μὴ νοιώθουμε τί μᾶς
γίνεται.

Καὶ τώρα, ὅτε ἐτελείωσεν ἡ ἀνὰκρισις, πῶς θὰ σχημα-
τισθῇ τὸ Συμβούλιον; Πάλιν ἀπὸ Σπύρακοπούλους καὶ Μη-
τσοπούλους; Ἐννοοῦμεν, κύριε πρωθυπουργέ καὶ ὑπουργέ
τῆς Δικαιοσύνης νὰ λάβῃτε τὸ θάρρος ν' ἀκολουθήσῃτε τὸν
Κανονισμὸν τοῦ Δικαστηρίου, κατὰ τὸν ὁποῖον τὸ ποινικὸν
Τμήμα ἀπαρτίζει τὸ Συμβούλιον. Πάντ' ἄλλον σχηματι-
σμὸν θὰ τὸν ὑπολάβωμεν **ὑποπτον, ὑποπτον.**

(Παραλειφθὲν ἐκ τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ)

Μετὰ τὸν Μάγον τοῦ Παράσχου εἰς οὐδένα τῶν γνω-
στῶν στιχουργῶν θὰ ἐπέτρεπε τὸ δημόσιον ἄλλον Μάγον·
ἀλλ' ἀπέναντι γυναικὸς ἀποκαλυπτόμεθα ὅλοι· τοῦτο ἐπρά-
ξαμεν καὶ ἡμεῖς ὡς ἅγιος Πέτρος κρατῶν τὰς κλεῖδας τοῦ
Μὴ Χάνεσαι καὶ εἵπομεν εἰς τὴν ἐνθουσιῶσαν Μαρίαν,
δεσποινίς, εἰσεέλθετε.

ΧΑΛΙΚΕΣ

Παρακαλοῦνται αἱ συνάδελφοι νὰ μὴ ἀρχίσουν ἐφέτος
πάλιν τὰ ἀηδῆ ἐκεῖνα περὶ τῶν ἐξετάσεων, ὅτι ἐπὶ παρου-
σίᾳ τοῦ δεῖνα καὶ δεῖνα, ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ δεῖνα
καὶ δεῖνα ἐκπαιδευτηρίου, ὅτι οἱ εὐφρεῖς μαθηταὶ ἀπήντη-
σαν εὐστόχως, ὅτι οἱ καθηγηταὶ μετὰ ζήλου ἐξετέλεσαν
τὸ καθήκον τῶν, ὅτι . . . ὅτι. Ἀρκεῖ! Ἐξέρομεν πῶς
καὶ ποῖοι τὰ γράφουν αὐτά. Οἱ κ.κ. συνάδελφοι γνωρίζο-
μεν ὅτι δὲν πατοῦν εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν ἐκπαιδευτηρίων·
ἂν ἐπατοῦσαν δὲ, πολλάκις (ὄχι βέβαια πάντοτε) θὰ ἔγρα-
φον ἐν συνειδήσει, ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ δεῖνα καὶ
τάδε ἐκπαιδευτηρίου· οἱ ἐκ τῆς ἀμελείας καὶ ἄλλων κακοη-
θειῶν . . . ἀποβλακισθέντες μαθηταὶ ἀπήντησαν ἀφύε-
ττατα. Ἐδείχθη ὅτι ὁ διευθύνων δεῖνα καὶ δεῖνα, δὲν ἐφρόν-
τισε ἄλλο νὰ κάμῃ εἰμὴ νὰ γεμίσῃ τὴν τζέπη του παρά-
δες, καὶ νὰ κάμῃ φιοῦρα, οἱ δὲ καθηγηταὶ δὲν ἐξετέλεσαν
εὐσυνειδήτως τὸ καθήκον τῶν κ.τ.λ.» ἃς παύσουν λοιπὸν
αὐτά!

Ὁ φίλος Καμπούρογλους ἡ μᾶς πέρνει ἴστὸ κορβίδο μὴ
τοὺς γέροντάς του τοῦ Ἰμνητοῦ καὶ τοὺς περιπλανωμένους
τοῦ Ἰουδαίου, ἡ . . . τρελλάθηκε ἴστὰ σωστά. Δουῖν θά-
τερον! ἦ, ἦ.

Μῶμος.

Η ΕΛΛΑΣ ΜΑΣ.

Ταμεῖα, γραμματόσημα, καὶ μῆδες,
Οἰκόπεδα, κι' ἄλλοι πολλοὶ μεζέδες·
Ἦσαν σφαχτὸ ἡ Ἑλλὰς μοῦ φαίνεται ἔτσι
Ὅπου τῆς βγάλανε τὸ κοκορέτσι.

Λιμέρι.